

[Larsen-Ledet]

opfattelse, at vi inden for denne ramme umiddelbart har lov til at operere med selvstændige forslag, med ting, der måske kunne gøre det bedre. Det har vi i hvert fald gjort, og det mener jeg ikke at vi har fået nogen påtale for.

Det radikale venstres ændringsforslag efter Hjørringmodellen, som det er skitseret, vil efter vores opfattelse give mere arbejde, flere arbejdspladser. Forslaget er bedre for virksomheder med svagt kapitalgrundlag. Man får de samme penge, og så kan man kalde det et begrænset beløb, eller hvad man vil, men for det beløb, der står på finansloven, ville man efter radikal opfattelse få flere ting sat i gang. Derfor er det meget beklageligt, at vi er i den situation, at der ikke er mere stemning for det.

Jeg vil gerne afvise – det er der adskillige der har beskyldt os for – at det er det radikale venstres skyld, at man har stoppet udbetalingerne til egnsudviklingsstøtte. Det er ikke rigtigt. Vi har ikke ønsket, at ministeren skulle stoppe udbetalingerne pr. 1. januar 1985. Det er i hvert fald ikke det radikale venstres skyld, at det er sket.

Jeg beklager, at socialdemokratiet ikke kan stemme for vort ændringsforslag. Jeg synes ikke, at det er en særlig realitetsbetonet politik at undlade at være med til at gennemføre en forbedring, som man i princippet er enig i. Det er en besynderlig form for demonstrationspolitik, som jeg i hvert fald ikke forstår.

Ministeren har med det radikale forslag fået et praj om, hvad det radikale venstre vil med egnsudviklingsstøtten. Jeg vil gerne, hvis vi skal være med i senere forlig, opfordre ministeren til at huske på den radikale holdning.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi selvfølgelig i sidste omgang stemmer ja til lovforslaget.

Industriministeren (Stetter):

Den socialdemokratiske ordfører mener, at jeg har begrænset egnsudviklingsstøtten betydeligt, og slynger om sig med nogle tal uden at redegøre nærmere for disse tal.

Der er ikke tale om nedskæringer. Regeringens forslag ophæver den nuværende statslånsordning og indfører i stedet en tilsagnsramme for anlægstilskud. Virksomhederne kan naturligvis ikke få det samme i

tilskud, som de hidtil har fået ved lån, som jo skal afdrages og forrentes. Derfor forskellen mellem beløbene i 1984 og 1985. Det glemmer hr. Svend Andersen.

Hvis man spørger en virksomhedsleder: hvad vil du helst have: lån, som du skal forrente og afdrage, eller kontant tilskud, er mit svar på det spørgsmål, at 99 pct. af lederne vil sige: vi vil gerne have kontant tilskud; det forøger vores kreditværdighed, og det forøger vores egenkapital. Der er ingen virksomhedsledere, der forventer at få det samme i tilskud, som de i sin tid fik i lån. Nettoværdien – og det er det afgørende – af den samlede bistand er ikke forringet, værdien er den samme.

I øvrigt fastsættes bevillingernes størrelse ikke i lovforslaget. Det havde vi allerede under første behandling en lang diskussion om. Bevillingerne fastsættes på de årlige finanslove. Bevillingernes størrelse er aftalt ved finanslovforliget mellem det radikale venstre og regeringspartierne. Jeg kan bekræfte hr. Larsen-Ledets udtalelser: det radikale venstre er naturligvis frit stillet inden for det tilskudsbeløb, vi var enige om, nemlig de 115 mill. kr.

Hr. Svend Andersen står uforstående over for min modstand mod i større omfang at anvende globallån. Svaret er ganske enkelt: der er ikke interesse, og der er ikke behov for disse lån hos virksomhederne, som kan opnå mindst lige så gode vilkår hos alle andre långivere. I øvrigt ved hr. Svend Andersen, at regeringen arbejder målbevidst på at fjerne alle statslige låneordninger.

Bevillingen på finansloven for 1985 er den samme som i 1984, og det er derfor ikke rigtigt, når hr. Svend Andersen siger, at der er skåret i dette beløb. Det er præcis det samme beløb, vi arbejder med i 1985, som vi gjorde i 1984, og vi håber, at vi kan anvende dette beløb, men det er ingentunde sikkert.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at jeg har tilsidesat god forfatningsretlig skik ved at undlade at søge bevillingsmæssig hjemmel. Jeg er ikke enig i den opfattelse. Det fremgår af justitsministeriets udtalelse, at der i 1985 ikke er finanslovhjemmel til at yde anlægslån. Bevillinger skal søges på finansloven og ikke i denne lovgivning, og vi har et forlig med det radikale venstre om størrelsen af den bevilling, der skal ydes til egnsudviklingsarbejdet. Det fremgår endvidere klart af